

[Mølgaard]

Retsforbundet beklager det og understreger, at det har vi i hvert fald ikke noget medansvar for.

Retsforbundet finder, at samfundet principielt må have retten til undergrundens værdier, og det har da også direkte været gældende ret i henhold til en lovtæst siden 1932, nemlig fastslået i undergrundsloven. På grundlag heraf var der rimelighed i en betydelig ændring af koncessionen, også betydeligere end lovforslagene. Nu bliver det, der gennemføres ved aftaleløsningen, noget, der er slappere,

Retsforbundet skal fortsat virke for en stramning og vil virke i denne retning uden at føle nogen som helst binding til den aftale, regeringen har etableret. Vi finder, at resultatet ikke i rimelig grad dækker behovet for at integrere olieforsyningen fra vore egne felter i den samlede energiforsyningsplanlægning.

Vi finder heller ikke, at efterforskningsaktiviteten garanteres til det optimale for samfundet gennem aftalen. Vi finder det urimeligt med den præferencestilling, DUC har i forhold til andre selskaber i henhold til undergrundsloven. Vi finder ikke genforhandlingsmulighederne formuleret klart nok, og vi er nu som før modstandere af det statslige olieør, rørposten. Det var for øvrigt også et standpunkt, som der var klart flertal for her i folketinget ved førstebehandlingen af lovforslagene, og så får vi jo nu se, om ikke dette flertal fortsat er til stede; vi har i hvert fald ikke rokket os i dette spørgsmål.

Vi finder det trist, at der ikke i videregående udstrækning etableres den frie konkurrencesituation på Nordsøen, der ellers kunne have været udsigt til. Monopolet får lov til at leve videre i for interessante områder efter vores opfattelse.

Det skal erkendes, at vi i dag står i samme situation som den, vi stod i ved førstebehandlingen af lovforslagene fra regeringen, nemlig at vi mangler noget for at kunne vurdere helheden i vilkårene for olieproduktionen. Vi mangler nemlig det skatteforslag, som regeringen har stillet i udsigt. Det er et meget vigtigt og et uhyre interessant led, vi dermed mangler for ret at kunne bedømme helheden. Det haster her med at få noget på bordet fra regeringen, for at vi totalt kan bedømme vilkårene for A. P. Møller og andre olieproduktionselskaber. Vi efterlyser derfor

regeringens udspil. Det må i hvert fald foreligge, inden endelig stillingtagen til de øvrige vilkår sker.

Jeg vil om denne skat fastslå, at den bør udformes på grundlag af de erfaringer, vi har fra skattelove i øvrigt. Vi har jo mildt sagt dårlige erfaringer med indkomstskatter. I multinationale selskaber kan der jo manipuleres ikke kun ved afskrivninger, men også med afregningspriserne over for søsterselskaber i udlandet, så skattegrundlaget totalt forsvinder. Så er der jo ikke meget sjov ved en skat set med samfundets øjne.

Retsforbundet anbefaler, at skatten i stedet lægges på indtjeningsmulighederne i det enkelte felt fremfor at blive lagt på overskuddet. Vi ønsker kort fortalt en grundskyld på undergrunden, en undergrundsskyld. Den forudsætter kendskab til mulighederne i det enkelte felt, og det vil igen sige, at den forudsætter omfattende efterforskningsaktivitet på statsmagtens præmisser, sådan at efterforskningsresultaterne til fulde bliver bekendtgjort for staten for derefter at kunne virke som skatteudskrivningsgrundlag.

Det føler vi ængstelse for ikke sikres i tilstrækkelig grad med de nye vilkår – med den følge, at skattesystemet vanskeligt kan blive så effektivt som ønskeligt. Vi vil gerne have et bud på, om det er tilfældet fra regeringens side, og vi vil gerne have løftet sløret i det hele taget for, hvilke skattetanker man går og gør sig i regeringen vedrørende undergrunden. Noget må der vel kunne siges allerede i dag derom. Det er faktisk ganske afgørende for vurderingen af det, der nu er på bordet, altså forhandlingsresultatet. Er der også udsigt til særlig A. P. Møller-behandling på skatteområdet, og har der overhovedet været drøftet skatte spørgsmål under forhandlingerne med større eller mindre grader af løfter udstedt af regeringen på dette område?

Jeg skal sluttelig bemærke, at vi føler os aldeles frit stillet over for dette aftalesæt, frigjort fra vore klare løfter om støtte i de store træk til lovforslag, der var strammet op i forhold til regeringens udspil, og at vi specielt må formode, at der er mulighed for at få det statslige olieør knækket. Det vil vi arbejde for, nu som før, og knækker det, forstår vi jo, at hele aftalesættet falder på gulvet eller på Nordsøens bund. Det vil vi kun græde tørre tårer over. Vi må formode, at det sker, hvis der ikke er liberale partier, der vender